

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Tomáše Vejnara a soudkyň JUDr. Hany Douskové a Mgr. Adély Kaftanové ve věci

žalobce: **CLEAN MANAGEMENT a. s.**, IČ 28341473
sídlem Příkop 843/4, 602 00 Brno – Zábřovice
zastoupený advokátem Mgr. et Mgr. Janem Kořánem
sídlem Opletalova 1015/55, 110 00 Praha 1 – Nové Město

za účasti: **OTE, a. s.**, IČ 26463318
sídlem Sokolovská 192/79, 186 00 Praha 8 – Karlín

o nahrazení rozhodnutí Energetického regulačního úřadu (žaloba dle části páté o. s. ř.),
k odvolání žalobce proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 18. 2. 2021,
č. j. 25 C 238/2019-403

takto:

Usnesení soudu I. stupně **se mění** tak, že se žalobci vrací přeplatek soudního poplatku z odvolání ve výši 224 148 Kč.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením soud I. stupně zamítl návrh žalobce na vrácení soudního poplatku.
2. V odůvodnění rozhodnutí uvedl, že žalobce se žalobou domáhal nahrazení rozhodnutí Energetického regulačního úřadu ze dne 2. 11. 2018, č. j. 05468-21/2018-ERU a navazujícího rozhodnutí Rady Energetického regulačního úřadu ze dne 20. 8. 2019, č. j. 05468-31/2018-ERU, tak, že se určuje, že žalobci vznikl, trvá a žalobci vůči žalovanému od 16. 11. 2017 náleží nárok na podporu elektřiny vyrobené z obnovitelného zdroje vyrábějícího elektřinu ze slunečního záření ve fotovoltaické výrobě elektřiny FVE Havříce 1,89 MW_p, evidenční číslo provozovny xx, nacházející se v obci Xxx na pozemcích parc. č. xxx, xxx, xxx, xxx, xxx a xxx, všechny v k. ú. Xxx, provozované na základě licence na výrobu elektřiny č. 111017536, ve formě ročního zeleného bonusu, a to ve výši stanovené cenovým rozhodnutím Energetického regulačního úřadu účinným pro příslušný kalendářní rok pro zdroj vyrábějící elektřinu využitím slunečního záření uvedený do provozu od 1. ledna 2010 do 31. prosince 2010 s instalovaným výkonem nad 30 kW, konkr. pro rok 2017 ve výši 13 366 Kč/MWh a pro rok 2018 ve výši 13 525 Kč/MWh, že žalovaný je povinen provést registraci fotovoltaické výroby elektřiny žalobce v systému operátora trhu tak, že ve vztahu k této výrobě bude v systému operátora trhu zaregistrována podpora elektřiny vyrobené z obnovitelného zdroje vyrábějícího elektřinu ze slunečního záření ve formě ročního zeleného bonusu ve výši stanovené cenovým rozhodnutím Energetického regulačního úřadu účinným pro příslušný kalendářní rok pro zdroj vyrábějící elektřinu využitím slunečního záření s instalovaným výkonem nad 30 kW uvedený do provozu od 1. 1. 2010 do 31. 12. 2010. Dále se žalobce domáhal zaplacení částky 4 442 953,54 Kč s příslušenstvím. Rozsudkem ze dne 29. 5. 2010, č. j. 25 C 238/2019-340, byla žaloba zamítnuta. Proti tomuto rozsudku podal žalobce odvolání. Soud vyzval žalobce k doplacení soudního poplatku za odvolání ve výši 222 148 Kč a 2x 2 000 Kč. Žalobce sice soudní poplatek zaplatil, avšak poté požádal o vrácení přeplatku soudního poplatku. Podle názoru žalobce má soudní poplatek činit 2 000 Kč podle položky 22 bod 11 Sazebníku soudních poplatků, a nikoli podle „bodu 1 písm. a)“, resp. správně položky 22 bod 1 písm. a), 5 % z žalované částky.

3. Soud I. stupně žádost nevyhověl, protože má za to, že žaloba podaná podle části páté o. s. ř. je zpoplatňována podle položky 18 bodu 1 Sazebníku soudních poplatků jako „žaloba podaná ve věci, o níž dříve rozhodl jiný orgán než soud“. Nejedná se tedy o žalobu ve věci správního soudnictví, ohledně které je soudní poplatek upraven v „bodu dvě položky č. 18“. Poplatky za odvolací řízení jsou upraveny v položce 22 Sazebníku soudních poplatků, přičemž v bodě 1 této položky je obecně upraveno vybírání soudních poplatků, je-li předmětem odvolacího řízení peněžité plnění a nepeněžité plnění, v dalších bodech položky 22 je upraveno vybírání soudních poplatků ve speciálních případech. V bodě 11 je upraveno vybírání soudního poplatku mj. za odvolání proti „žalobě proti rozhodnutí orgánu veřejné správy nebo opravném prostředku proti rozhodnutí orgánu veřejné správy“. Z podaného odvolání i z napadeného rozhodnutí je nepochybné, že předmětem odvolacího řízení je mj. zaplacení částky 4 442 953,54 Kč včetně úroku z prodlení. Žalobce v případě úspěchu ve věci získá exekuční titul na částku 4 442 953,54 Kč.
4. Soud I. stupně dospěl k závěru, že je-li předmětem odvolacího řízení peněžité plnění, nejedná se o věc správního soudnictví, a je namístě vyměřit soudní poplatek za odvolání podle položky 22 bod 1, písm. a) Sazebníku s odkazem na položku 1. Předmětem sporu je částka 4 442 953,54 Kč, a proto není důvod pro to, aby v odvolacím řízení byl takový spor zvýhodňován bez výslovného zákonného podkladu oproti odvolání v jiných sporech o zaplacení takové částky (předmětem odvolacího řízení je přezkum rozsudku soudu I. stupně o zaplacení). Na základě uvedeného soud I. stupně dovodil, že soudní poplatek za odvolání byl vyměřen správně, a proto návrh žalobce na vrácení soudního poplatku zamítl.
5. Proti tomuto usnesení podal žalobce CLEAN MANAGEMENT a. s. odvolání. Žalobce má za to, že soudní poplatek nebyl vyměřen správně a že rozhodnutí je nezákonné. Soud nesprávně vyložil položku 22 bod 1, písm. a) Sazebníku soudních poplatků a položku 22 bod 11 Sazebníku. Žalobce pokládá za absurdní, nelogický, svévolný a nezákonný postup soudu I. stupně, dle něhož byl soudní poplatek za odvolání vyměřen v mnohonásobně vyšší částce než soudní poplatek za samotné podání žaloby. Soudní poplatek za odvolání měl být vyměřen podle položky 22 bod 11 Sazebníku soudních poplatků. Důvodová zpráva k položce 22 uvádí, že je založena na principu, dle něhož jsou soudní poplatky za odvolání totožné jako soudní poplatky v případě návrhu na zahájení řízení v prvním stupni.
6. Pokud se v položce 22 bod 11 Sazebníku soudních poplatků hovoří o odvolání proti rozhodnutí soudu I. stupně o žalobě proti rozhodnutí orgánu veřejné správy, pak se „rozhodnutím soudu I. stupně o žalobě proti rozhodnutí orgánu veřejné správy“ ve smyslu uvedené položky Sazebníku rozumí rozhodnutí soudu I. stupně v řízení podle části páté o. s. ř. Znění položky 22 bod 11 Sazebníku je dáno tím, že původně nebylo v části páté o. s. ř. rozlišováno mezi přezkumem rozhodnutí týkajícího se soukromého či veřejného práva a platila obecná právní úprava správního soudnictví (rozhodování o žalobách proti rozhodnutí správních orgánů a rozhodování o opravných prostředcích proti rozhodnutím správních orgánů – viz část pátá o. s. ř. ve znění účinném do 31. 12. 2002). Z povahy věci je vyloučeno, aby položka 22 bod 11 Sazebníku soudních poplatků dopadala na odvolání proti rozsudku vydanému ve správním soudnictví podle soudního řádu správního. V řízení o správní žalobě není proti vydanému rozsudku přípustné odvolání, ale kasační stížnost, za kterou je stanoven soudní poplatek v položce 19 Sazebníku ve výši 5 000 Kč. Naproti tomu v řízení podle části páté o. s. ř. žaloba směřuje proti rozhodnutí orgánu veřejné správy (má přezkumný charakter), byť i vydanému v soukromoprávní věci, a v tomto řízení odvolání přípustné je. Výklad soudu I. stupně by vedl k nerovnému přístupu k účastníkům řízení, kteří uplatňují práva žalobou podanou podle části páté o. s. ř. Žalobci, jejichž řízení by skončilo již rozhodnutím v prvním stupni a kteří by nebyli nuceni podávat odvolání, by byli zvýhodněni proti

těm účastníkům řízení, kteří by byli v důsledku nevyhovujícího rozsudku nuceni podat odvolání a hradit mnohonásobně vyšší soudní poplatek než za samotnou žalobu. Taková právní úprava by byla diskriminační a byla by v rozporu s požadavky na vedení spravedlivého procesu a ochrany přístupu k soudu, jak jsou tato práva garantována Listinou základních práv a svobod.

7. Pokud pro řízení před soudem I. stupně byla stanovena poplatková povinnost ve výši 3 000 Kč, pak by bylo v rozporu se smyslem právní úpravy poplatkové povinnosti, pokud by navazující přezkumná část řízení měla být zpoplatněna soudním poplatkem mnohonásobně vyšším. Takový výklad by byl v rozporu s výkladovým pravidlem a maiori ad minus. Řízení podle části páté o. s. ř., jehož předmětem je zaplacení peněžité částky, nelze klást na roveň se soudním řízením o zaplacení, a to s ohledem na jeho přezkumný charakter. Jak se uvádí v odborné literatuře, řízení podle části páté o. s. ř. má znaky řízení přezkumného i řízení meritorního. Pokud má soud dospět k závěru, že o sporu nebo o jiné právní věci má být rozhodnuto jinak, než rozhodl správní orgán, musí pravomocné rozhodnutí správního orgánu nejdříve přezkoumat, tedy posoudit, jak o věci rozhodl správní orgán.
8. Soud I. stupně přijal zužující výklad položky 22 bodu 11 Sazebníku soudních poplatků. Opomenul okolnost, že nelze mechanicky ztotožnit řízení o zaplacení peněžité částky s řízením podle části páté o. s. ř., když toto řízení má (vedle charakteru meritorního) i přezkumný charakter ve vztahu ke správnímu rozhodnutí. Z těchto důvodů žalobce trval na tom, že soudní poplatek za odvolání měl by být vyměřen podle položky 22 bod 11 Sazebníku soudních poplatků, a z tohoto hlediska upozornil na rozhodovací praxi Městského soudu v Praze. Ze všech těchto důvodů žalobce navrhol, aby bylo napadené usnesení změněno tak, že se žalobci vrací přeplatek na zaplaceném soudním poplatku ve výši 224 148 Kč.
9. Odvolací soud přezkoumal odvoláním napadené usnesení soudu I. stupně (§ 212a odst. 6, § 214 odst. 2, písm. c/ o. s. ř.) a dospěl k závěru, že odvolání je důvodné.
10. Z obsahu spisu vyplývá, že v tomto řízení byla na základě žaloby podané podle části páté o. s. ř. znovu projednána a rozhodnuta věc, o níž rozhodl správní orgán (srovnej § 244 odst. 1 o. s. ř.). Podaná žaloba podléhá z hlediska soudních poplatků zvláštní sazbě. Soudní poplatek za žalobu upravuje položka 18 bod 1, písm. b) Sazebníku soudních poplatků a soudní poplatek činí 3 000 Kč. Soudní poplatek za odvolání upravuje položka 22 bod 11 Sazebníku, která stanoví, že za odvolání proti rozhodnutí soudu prvního stupně o žalobě proti rozhodnutí orgánu veřejné správy nebo opravném prostředku proti rozhodnutí orgánu veřejné správy se vybere poplatek podle položky 4 bod 1, písm. c) Sazebníku k zákonu o soudních poplatcích, který činí 2 000 Kč. Ustanovení položky 22 bod 11 má povahu speciální, a proto nelze postupovat podle obecné položky 22 bod 1 Sazebníku, která rozlišuje pouze to, je-li předmětem odvolacího řízení peněžité plnění nebo plnění nepeněžité. Je namístě též upozornit na důvodovou zprávu, z níž vyplývá, že položka 22 Sazebníku je založena na tom, že soudní poplatky za odvolání jsou totožné jako soudní poplatky v případě návrhu na zahájení řízení v prvním stupni. Úvahy soudu I. stupně vyjádřené v napadeném usnesení o exekučním titulu pro vyplacení peněžité částky, která je předmětem tohoto řízení, nejsou proto namístě. Při vyměření soudních poplatků musí být především aplikována ta speciální ustanovení Sazebníku soudních poplatků, která zohledňují charakter věci, což je v tomto případě právě položka 22 bod 11 Sazebníku soudních poplatků.
11. Jak bylo zjištěno, žalobce zaplatil na soudním poplatku z odvolání 222 148 Kč a posléze dvakrát částku 2 000 Kč (srovnej záznamy o složení na č. l. 386, 387 a 388 spisu). Protože správná sazba soudního poplatku z odvolání činí 2 000 Kč (srovnej výklad shora), je namístě, aby soud I. stupně žalobci vrátil přeplatek soudního poplatku ve výši 224 148 Kč (222 148 + 2 000). Jedná se

o přeplatek soudního poplatku uhrazený na základě nesprávné výzvy soudu I. stupně (§ 10 odst. 2 zákona o soudních poplatcích v platném znění).

12. Na základě shora uvedených důvodů odvolací soud napadené usnesení soudu I. stupně změnil, jak výše uvedeno (§ 220 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

Praha 27. května 2021

JUDr. Tomáš Vejnar v. r.
předseda senátu